

عنوان مقاله:

رمزگشایی معماری ساختارشکن از طریق آثار زها حدید و فرانک گری

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

الهام امان زادگان - استادیار گروه عمران، موسسه آموزش عالی زند، شیراز، ایران

هانیه سبزواری - دانشجوی کارشناسی، گروه معماری، موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی هنر، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

معماری ساختارشکن، سبکی انقلابی در دنیای معماری است که در اواخر قرن بیستم ظهور کرد. این سبک با رد قواعد و اصول سنتی معماری، به دنبال خلق فرم های جدید و جسورانه بود. هدف این مقاله، رمزگشایی معماری ساختارشکن از طریق بررسی آثار دو تن از پیشگامان این سبک، زها حدید و فرانک گری است. در این مقاله، به معرفی آثار شاخص حدید و گری پرداخته شده و سپس، رموز معماری ساختارشکن از طریق تحلیل این آثار استخراج شده است. برخی از رموز کلیدی معماری ساختارشکن عبارتند از: فرم های غیرخطی و سیال؛ رد تقارن و خطوط مستقیم و استفاده از فرم های منحنی و سیال؛ شکستن پوسته و حجم؛ ایجاد شکاف ها و برش ها در پوسته و حجم بنا؛ استفاده از مواد و تکنیک های جدید؛ به کارگیری مصالح نوین و تکنیک های ساخت و ساز پیشرفته، توجه به زمینه و سیاق؛ در نظر گرفتن شرایط محیطی و فرهنگی در طراحی بنا. آثار زها حدید و فرانک گری، نمونه های بارزی از معماری ساختارشکن هستند که رموز این سبک را به وضوح به نمایش می گذارند. این مقاله با بررسی این آثار، دریچه ای نو به سوی درک معماری ساختارشکن و مفاهیم آن گشوده است.

کلمات کلیدی:

معماری ساختارشکن، زها حدید، فرانک گری، رمزگشایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1959804>

